

РЕШЕНИЕ

№ 324

гр. Бургас, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря МАРИЯ АП. МИЛЕВА
като разгледа докладваното от Димитър П. Стоянов Гражданско дело №
20222120105066 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Предаявени са искове с правно основание чл.422, вр. чл.415 от ГПК, вр.
чл.79 и чл.86 от ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба на „Уникредит Булбанк“ АД ЕИК 831919536, представлявана от адвокат И.С.И., против С. Е. С. от град Б., за приемане за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца по договор за банков револвиращ кредит от 20.02.2019 година сумата 12 905, 00 лева, представляваща главница, сумата 346, 48 лева, представляваща лихва върху редовна главница за периода от 18.03.2021 година до 19.08.2021 година, сумата 470, 69 лева, представляваща лихва върху просрочената главница за периода от 18.03.2021 година до 19.08.2021 година, сумата 489, 32 лева, представляваща наказателна лихва при просрочие за периода от 20.11.2020 година до 19.08.2021 година, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ плащане, както и за присъждане на разноските, направени по водене на делото.

Твърди се в исковата молба, че вземането на „Уникредит Булбанк“ АД ЕИК 831919536, в качеството му на кредитор, произтича от Договор за банков револвиращ кредит № ***** от 20.02.2019 година, сключен между ищеца, от една страна, като кредитор, и „ЕММАКС ТРЕЙД“ ЕООД, като кредитополучател, и С. Е. С., като солидарен длъжник, от друга страна, като банката е предоставила на кредитополучателя револвиращ кредит, с разрешен лимит 13 000 лева. Съгласно Анекс № 2 от 19.03.2020 година страните по договора са уговорили краен срок за погасяване на задължението на

18.03.2021 година. С оглед изтичане на крайния срок на издължаване и поради неизпълнение на задълженията по договора на посочената дата и към настоящия момент непогасената част от задължението е станала изцяло изискуема и дължима, както е отразено от представеното извлечение от счетоводните книги. Поради изложеното банката е предприела действия за събиране на вземанията по съдебен ред, като е подала заявление за издаване на заповед по чл. 417 от ГПК. С изпълнителен лист № 1170 от 25.08.2021 година, издаден на основание заповед по чл. 417 от ГПК № 2130 от 24.08.2021 година, постановена по частно гражданско дело № 5901 по описа на Бургаски районен съд за 2021 година е разпоредено „ЕММАКС ТРЕЙД“ ЕООД и С. Е. С. да платят солидарно на „Уникредит Булбанк“ АД описаните в изпълнителния лист суми. В хода на образуваното изпълнително дело № ***** по описа на Частен съдебен изпълнител Д.Н. рег. № 804 на КЧСИ поканата за доброволно изпълнение до длъжника С. Е. С. се счита връчена на основание чл.47, ал.5 от ГПК.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от назначения на ответника особен представител, с който предявените претенции се намират за неоснователни. Исковете се оспорват по основание и размер.

В писмения отговор е посочено съдържанието на сключения между страните договор, посочени са доказателствата, от които се установяват определени факти, конкретизирани в отговора, по отношение на основанието и размера на отделните вземания. В писмения отговор процесуалният представител на ответника оспорва дължимостта на лихвата по чл. 4.3 от договора, претендирана в размер от 489, 32 лева за периода от 20.11.2020 година до 19.08.2021 година. Конкретизирано е, че с клаузите на т.11 и т.4.3 от договора е уговорено, че при просрочие на плащанията на лихва или главница и/или лихва, кредитополучателят дължи обезщетение в размер от 5 % върху наличния кредит, върху целия дълг по договора – редовна и просрочена главница, което обезщетение се дължи едновременно с обезщетението за забавено изпълнение по т. 4.2 от договора. Посочено е, че по правната си характеристика тази лихва също представлява неустойка по чл.92 от ЗЗД, предвид изложеното в отговора и относно лихвата по чл. 4.2 от договора, тъй като отнапред определя размера на обезщетението за забава, което се дължи без да се отчита дали има частично неизпълнение като предвижда и повторно обезщетение за вече обезщетение вреди от забавата с уговорената по т.4.2 от договора неустойка. С неустойката по т.4.3 кредитополучателят и солидарният длъжник биват санкционирани чрез начисляване на обезщетение и върху дълг, който не е станал изискуем – целият отпуснат кредит при забава в задължението за връщане само на част от главницата. Процесуалният представител на ответника се позовава на ТР № 1 от 15.06.2010 година по тълкувателно дело № 1/2009 година, ОСТК на ВКС, и счита, че в случая така уговорената неустойка в т.4.3 от договора противоречи на основните й функции и създава предпоставка за

неоснователно обогатяване на кредитора. В тази насока излага правен довод, че уговорката т.4.3 от договора за кредит е нищожна поради противоречие с добрите нрави и не поражда права и задължения, с което счита, че се изключва възникването на вземане по тази клауза в полза на банката. Счита, че този иск следва да бъде отхвърлен. На следващо място по отношение на това вземане процесуалният представител на ответника излага, че от приложения лихвен лист и извлечението за извършени погасявания по кредита се установява, че на посочени в отговора дати са начислени лихви по т.4.3 от договора в общ размер от 132, 21 лева, които са изплатени от кредитополучателя. Процесуалният представител на ответника счита, че предвид липсата на основание за получаване на тази сума лихвата следва да бъде приспадната от вземанията на кредитора за главница и лихви по т.4.1 и т.4.2, претендирани с исковата молба. Поради изложеното от името на ответника е поискано постановяване на решение, с което искът за осъждането му да плати сумата 489,32 лева, представляваща наказателна лихва за периода от 20.11.2020 година до 19.08.2021 година да бъде отхвърлен. В случай, че искът бъде приет за основателен сумата от 132, 21 лева, недължимо платена от кредитополучателя въз основа на нищожна клауза по т.4.3 от договора, да бъде приспадната от вземанията на банката – ищец.

Моли, предявените претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни. Прави доказателствени искания.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че ответницата е поела солидарно задължение по договор за банков револвиращ кредит №*****/20.02.2019 г., на 20.02.2019 г. с „УниКредит Булбанк“ АД, с ЕИК 831919536. По силата на посочения договор, кредиторът се е задължил да предостави на кредитополучателя „ЕММАКС Трейд“ ООД сумата до 13 000 лв. Като солидарни длъжници по договора били посочени И.Ц.К. и С. Е. С.. Уговорен било заплащането на възнаградителна лихва с годишен лихвен процент, начисляван върху редовна главница в рамките на всеки период на олихвяване от 20.02.2019 г. до 19.02.2020 г., като е посочено, че същият представлява сбора от приложимия за съответен период на олихвяване променлив лихвен индекс и надбавка за редовен дълг към лихвения индекс в размер на 6, 4 %. Приложимият към датата на договора лихвен индекс е бил осреднения депозитен индекс, като към датата на договора приложимият размер на годишния лихвен процент за редовен дълг е 6, 5 %. В чл.4.2. е уговорено, че се дължи лихвен процент, начисляван върху просрочена главница, за срока на просрочието, който се формира като сбор от приложимия към датата на просрочие размер на годишния лихвен процент за редовен дълг по т.4.1 и надбавка за просрочие от 2, 0 %. Определен е фиксиран лихвен процент, начисляван върху наличния кредит при просрочие на лихва или главница или едновременно, който е в размер на 5, 0 %. Уговорен е краен срок на усвояване до 18.02.2020 г., както и

краен срок на издължаване до 19.02.2020 г. Падежът на лихвите по редовния дълг е до 20-то число от месеца, а този на лихвите по чл.4.2 и 4.3 е незабавно.

В т.11.1.1 от договора е посочено, че усвоената част от кредита се олихвява с годишен лихвен процент за редовен дълг, формиран, съгласно установеното в т.4.1 и в раздел III от ОУ. В т.11.2. е посочено, че при неиздължаване от кредитополучателя на главницата или лихвата, за срока на забавата едновременно се прилага всяко едно от следните лихвени условия – редовният дълг по главницата се олихвява с променливия годишен лихвен процент, посочен по – горе; просрочената част от главницата се олихвява с променливия годишен лихвен процент по т.4.2, като целият дълг по главницата се олихвява с фиксирания годишен лихвен процент по т.4.3.

Представени са приложимите общи условия. В същите е дадена дефиниция на понятието „период на олихвяване“ или „лихвен период“, като е посочено, че това е всеки период в рамките на действието на договора, през който се начислява лихва, определена в договора, като цена на кредита. Първият период на олихвяване започвал да тече от датата на първото усвояване на сума от кредита, като всеки следващ период на олихвяване започвал от първия работен ден на следващия календарен период, съответен на периода на приложимия лихвен индекс и завършва на деня, непосредствено предхождащ първия ден на следващия лихвен период. Последният лихвен период завършва на датата, представляваща последен ден от крайния срок за погасяване на кредита, определен в договора. В раздел II от общите условия се съдържат условията за усвояване на кредита, а в следващия раздел се съдържат приложимите правила към определяне на дължимите по договора лихви, такси и комисионни. Така в чл.8.2 са посочени приложимите лихвени индекси, съотв. референтни лихвени проценти. В чл.8.2.1.1 е дадено определение и е посочен начина на определяне на „осреднения депозитен индекс“.

По делото е представен анекс №1 от 18.02.2020 г. към договор за банков револвиращ кредит №*****/20.02.2019 г., на 20.02.2019 г. С него се променя срокът за ползване и погасяване на суми от кредита, като краен срок на усвояване е 18.03.2020 г., краен срок на издължаване на главницата е 19.03.2020г., падежът на лихви по редовния дълг е определен на 20-то число. Анексът е подписан от кредитополучателя и солидарните длъжници.

По делото е представен анекс №1 от 19.03.2020 г. към договор за банков револвиращ кредит №*****/20.02.2019 г., на 20.02.2019 г. С него се променя срокът за ползване и погасяване на суми от кредита, като краен срок на усвояване е 17.03.2021 г., краен срок на издължаване на главницата е 18.03.2021г., падежът на лихви по редовния дълг е определен на 20-то число. Посочено е, че към датата на сключване на анекса, приложимият размер на годишния лихвен процент за редовен дълг е в размер на 6, 5 %. Анексът е подписан от кредитополучателя и солидарните длъжници.

По делото е приложено извлечение от счетоводните книги на „Уникредит Булбанк“ АД за кредитополучател „ЕММАКС Трейд“ ООД с

клиентски номер *** относно договор за банков револвиращ кредит №*****/20.02.2019 г. В извлечение е посочено, че общият размер на вноските за главница, които не са издължени на договорените дати е 12905 лв., общият размер на вноските за договорените лихви е 346, 48 лв., а общият размер на обезщетението за забава за просрочените плащания е в размер на 960, 01 лв. Приложен е и лихвен лист за кредита. Представена е писмена справка/информация за сметка за периода от 20.02.2019 г. до 05.04.2022 г.

По делото е приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните.

Съгласно експертизата, между „Уникредит Булбанк“ АД в качеството му на кредитор и „Еммакс Трейд“ ООД в качеството му на кредитополучател и С. Е. С. като солидарен длъжник е сключен договор за банков револвиращ кредит, с който се предоставя на кредитополучателя револвиращ кредит с разрешен размер до 13 000 лв. В периода 22.02.2019 г. до 27.11.2019 г. са усвоени общо 12905 лв., като вещото лице посочва конкретните дати и суми, които са усвоени. Посочени са и погашенията по кредита в дати, размер и по пера. Посочено е, че по главницата няма погашения, усвоената сума е 12905 лв., това бил и общият размер на вноските за главница, които не са издължени, тези за договорна лихва върху редовната главница за периода 20.11.2020 г. – 18.03.2021 г., които не били издължени на договорените дати е 346, 48 лв., а общият размер на непогасената част от общия размер на дължимата сума от потребителя била 960, 01 лв., включваща лихва върху просрочената непогасена главница в размер на 470, 69 лв. за периода 18.03.2021 г. – 19.08.2021 г., както и наказателна лихва за просрочие в размер на 489, 32 лв. за периода 20.11.2020 г. до 19.08.2021 г. Вещото лице посочва, че за конкретния случай счетоводните записвания са водени редовно. Няма данни за внесени суми по задълженията към датата на изготвяне на заключението.

Видно от приложеното ч. гр. д. № ***, на 24.08.2021 г. в полза „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК – 831919536, Със седалище и адрес на управление гр.София, Район Възраждане, пл. „Света Неделя“, № 7, е била издадена заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК против длъжника „ЕММАКС ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК 204863732, с адрес гр.Бургас, ул. „Калоян“ № 66, партер, представлявано от С. Е. С. и М.С.Я., както и длъжника С. Е. С., ЕГН *****, с адрес гр.Б., за следните суми: сумата от 12 905 лева /дванадесет хиляди деветстотин и пет лева/, представляваща дължима главница по договор за банков револвиращ кредит № ***** от 20.02.2019г., сумата от 346.48 лева /триста четиридесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки/, представляваща лихва върху редовна главница за периода от 20.11.2020г-18.03.2021г., сумата от 470.69 лева /четиристотин и седемдесет лева и шестдесет и девет стотинки/, представляваща лихва за просрочена главница за периода от 18.03.2021г-19.08.2021г., сумата от 489.32 лева /четиристотин осемдесет и девет лева и тридесет и две стотинки/, представляваща наказателна лихва при просрочие за периода от 20.11.2020г.-

19.08.2021г., законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението, начинаей от 23.08.2021г., до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 1250.58 лева, представляваща разности по делото – заплатена държавна такса в размер на 284.23 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 966,35 лева. Препис от заповедта е бил връчен на длъжника по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, поради което на заявителя е била указана възможността за предяви установителен иск за вземането си, в резултат на което е предявен настоящият иск.

Въз основа на приетата за установена фактическа обстановка, изхождайки от закона, съдът установи от правна страна следното:

За да бъдат уважени предявените иски, ищецът следва по пътя на пълното и главно доказване да установи, че между страните е възникнало валидно облигационно отношение, носещо белезите, описани в исковата молба, настъпването на изискуемост на претендираните суми за главница, договорни и наказателни лихви, както и техния размер.

Съдът намира, че по делото е безспорно установено, че страните са сключили договор за банков револвиращ кредит №*****/20.02.2019 г. Така възникналото облигационно отношение е възникнало между ищеца „Уникредит Булбанк“ АД като кредитор и „Еммакс Трейд“ ООД като кредитополучател. Безспорно е, че в случая е възникнало облигационно правоотношение и между ищеца и солидарните длъжници И.Ц.К. и ответницата С. Е. С..

Съдът намира, че размерът на задълженията е доказан, както и настъпване на изискуемостта по тях, като същите се установяват при условията на пълно и главно доказване от събраните по делото писмени доказателства, както и от приетата и неоспорена от страните експертиза, която съдът кредитира като пълна, компетентна и небудеща съмнение досежно правилността си. Приетите по делото доказателства си кореспондират и позволяват в пълнота да се изясни фактическата обстановка, въз основа именно на която съдът прави своите правни изводи за наличие на изискуеми задължения по отношение на ищеца от страна на ответницата, в качеството ѝ на солидарен длъжник по процесния договор за банков кредит.

Действително, както е посочено и в отговора на исковата молба, физическо лице - съдлъжник по договор за банков кредит или обезпечаващ такъв, по който кредитополучателят е търговец, може да има качеството на потребител по смисъла на ЗЗП и да се позовава на неравноправност на клаузи в договора за кредит, ако действа за цели извън рамките на неговата търговска или професионална дейност. /в този смисъл Решение № 38 по т. д. № 2754/2015 г. на I т. о. на ВКС, Определение № 254/21.05.2018 по дело № 252/2018 на ВКС, ТК, I т. о./. Така и становището на Съда на ЕС, изразено в постановеното по реда на чл. 99 от процесуалния правилник определение по дело С - 74/15, че в случаите на физическо лице, което е поело да бъде гарант за задължения на търговско дружество, задача на националния съд е да установи дали това лице е действало в рамките на осъществяваната от него

дейност по занятие или поради връзка от функционално естество с дружеството, като например управление или значителен дял от дружествения капитал, или е действало за цели от частен характер. Предвид данните по делото и съдържанието на договорните клаузи, съдът намира, че ответницата не може да се ползва от уредената в ЗЗП защита срещу неравноправни клаузи в договорите с потребители, доколкото от представените по делото доказателства се установява, че тя е действала и като управител на търговското дружество - кредитополучател.

По делото е направено едно единствено възражение относно дължимостта на претендираната с исковата молба наказателна лихва, поради нейното противоречие с добрите нрави. В настоящия случай, съдът намира, че безспорно уговорената наказателна лихва притежава белезите и има характеристиките на неустойка по смисъла на чл.92 от ЗЗД.

Съобразно разпоредбата на чл. 92, ал. 2 ЗЗД, кредиторът може да иска обезщетение и за по-големи вреди, свързани с неизпълнението. След като отговорността при неизпълнение поначало не е ограничена до размера на уговорената неустойка, а кредиторът има право да претендира и обезщетение за по-големи вреди, то се налага извода, че уговорената в договора неустойка за забава принципно не изключва възможността кредитора да претендира обезщетение по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в размер на законната лихва, вместо договорната неустойка или разликата над нейния размер. (така Решение № 230/13.07.2011 г., по т.д. № 1088/2009 г., II ТО, ВКС и др.). Или при две уговорени обезщетения за едно и също неизпълнение, кредиторът може да избира кое от тях да претендира, но не може да търси едновременно както обезщетение за забава в размер на законната лихва (дори и да е наречено неустойка), така и договорната лихва, на която е придаден характер на мораторна неустойка. В този смисъл съдът намира, че действително с така уговорената клауза се достига на практика до начисляване на още една допълнителна неустойка.

Това е така, поради обстоятелството, че на практика лихвата върху просрочена главница също представлява неустойка, като съдът достига до този извод след изследване на клаузите на договора и тяхното тълкуване. Така изрично в договора е предвидено, че лихвения процент се начислява на основание т.4.2 върху просрочената главница, за срока на просрочието. Следва да се посочи, че така уговорената лихва няма хакартеристиките на възнаградителна лихва, а на мораторна такава, като в случая същата се явява мораторна неустойка за забава. Прави впечатление, че и самият ищец я третира като такава, което се установява от извлечението от счетоводните книги, където вземанията по т.4.2 и т.4.3 са определени като обезщетението за забава за просрочените плащания е в размер на 960, 01 лв.

По тези съображения, съдът намира, че искът за сумата от 489, 32 лв., представляваща наказателна лихва при просрочие за периода от 20.11.2020 г. – 19.08.2021 г. се явява неоснователен, доколкото клаузата, която се явява основание на посочения иск противоречи на добрите нрави. С посочената

клауза е уговорена мораторна неустойка, която е уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции, а нейното начисляване и присъждане би довело до неоснователно обогатяване на кредитора за сметка на длъжника.

Съдът намира, че исковете в останалата им част следва да бъдат уважени в претендираните от ищеца размери като основателни и доказани.

По отношение на направеното възражение, че в случай на уважаване на иска, следва да се приспадне сумата от 132, 21 лв., съдът намира, че на практика това възражение е такова за прихващане. Действително се установява, че тази сума е заплатена въз основа на клауза, която съдът намира за нищожна поради противоречие с добрите нрави. Следва да се посочи обаче, че по делото следва да се докаже, че плащането е направено от точно този солидарен длъжник, който прави именно възражението за прихващане. Съгласно разпоредбата на чл.123, ал.2 от ЗЗД солидарният длъжник не може да прихваща задължението си с вземания на своите съдлъжници към кредитора. От тази разпоредба следва извода, че в случая се проявява относителното действие на солидарността. Въпреки наличието на един дълг, следва да се отчете обстоятелството, че на практика са налице множество правоотношение, доколкото е налице и множество длъжници. В този смисъл солидарността в отношенията между отделните солидарни длъжници, така и между тях и кредитора, проявява своите специфики. Така един солидарен длъжник не може да прави възражение за прихващане с вземането на друг спрямо техния общ кредитор.

От всичко изложено по – горе следва, че за да бъде уважено направеното възражение за прихващане, следва при условията на пълно доказване солидарният длъжник, който твърди, че е заплатил нещо без да има правно основание за това, да докаже именно така наведените твърдения. В конкретния случай това не е направено, а напротив, от представените по делото доказателства на мястото на извършените погашения е отразено, че същите са извършвани от кредитополучателя. В такъв случай отношенията следва да се уредят между отделните солидарни длъжници по реда на чл.127, ал.1 и сл. от ЗЗД.

От експертизата се установява, че от страна на кредитополучателят и солидарните длъжници и кредитополучателя не са извършени погасявания по кредита, като усвоената сума по него е в размер от 12 905 лв., тоест искът следва да бъде уважен за сумата от 12 905 лв., представляваща главницата, както и за претендираните суми за възнаградителна лихва и лихва върху просрочена главница, като в частта с която се претендира наказателна лихва за просрочие искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски, съразмерно на уважената част от исковете, които са в общ размер от 3833,46 лв. за исковото и заповедното производство.

РЕШИ:

ПРИЕМА за установено на осн. чл.422 от ГПК, че С. Е. С., ЕГН *****, с адрес гр.Б., дължи на „Уникредит Булбанк” АД, ЕИК – 831919536, със седалище и адрес на управление гр.София, Район Възраждане, пл. „Света Неделя“, № 7, сумата от **12 905 лева /дванадесет хиляди деветстотин и пет лева/**, представляваща дължима главница по договор за банков револвиращ кредит № ***** от 20.02.2019г., сумата от **346, 48 лева /триста четиридесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки/**, представляваща лихва върху редовна главница за периода от 20.11.2020г.-18.03.2021г., както и сумата от **470, 69 лева /четиристотин и седемдесет лева и шестдесет и девет стотинки/**, представляваща лихва за просрочена главница за периода от 18.03.2021г.-19.08.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 23.08.2021г. до окончателното изплащане на вземането, които вземания са част от предмета на Заповед № 2130/24.08.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК, издадена по ч. гр. д. № 5901/2021 г. по описа на РС - Бургас, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения установителен иск за сумата от 489,32 лева /четиристотин осемдесет и девет лева и тридесет и две стотинки/, представляваща наказателна лихва при просрочие за периода от 20.11.2020г.-19.08.2021г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 от ГПК С. Е. С., ЕГН *****, с адрес гр.Б., **ДА ЗАПЛАТИ** на „Уникредит Булбанк” АД, ЕИК – 831919536, със седалище и адрес на управление гр.София, Район Възраждане, пл. „Света Неделя“, № 7, сумата от **общо 3833, 46 лв. /три хиляди осемстотин тридесет и три лева и четиридесет и шест стотинки/ лв.**, представляваща направените в исковото и заповедното производство съдебно – деловодни разноси, съразмерно на уважената част от исковите.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____